

kunne rykke ud med 6 Kanoner, hvert udrustet med omtrent 90 Stub. Det er vist det Mindste, man kan have, naar man overbøvedet skal kunne rykke ud i Marken med kort Varsel og have Artilleri med. Vil man ikke tage disse Heste med, vil vort Artilleri komme til at rykke ud i Marken med 4 Kanoner pr. Batteri, hvilket vil sige, at vor Armeé, der, saaledes som det hidtil har været paatænkt, vil tælle 25 a 30,000 Mand, vil komme til at rykke ud med 48 Kanoner, naar Folkethingets Forslag, at alle vore 12 Batterier skulle være Liniebatterier, og at hvert skal have 63 Heste, maatte blive vedtaget. Utsaa, vi vilde rykke ud med halvanden Kanon pr. Tusind Mand. De store Mestre i Krigskunsten regne alle, at til gode, tjenstvante Tropper behøves der 3 Kanoner pr. Tusind Mand, og til unge, ukrigsvante Tropper maa man helst have noget Mere; men vi med vore unge, ukrigsvante Tropper, med det i Henseende til Tallet tarvelige Befalingspersonale skulle rykke ud med halvanden Kanon pr. Tusind Mand; jeg tror ikke, det vil svare Regning at spare disse Penge. Hans Excellence Krigsministeren har foreslaaet, at de 12 Batterier, som fra alle Sider erkjendes for et rimeligt Antal for vort Feltartilleri, skal organiseres i 4 Regimenter, hvert paa 3 Batterier. Seg kan ikke se rettere, end at det er en forstandig og rigtig Organisation, da man i alvorlige Tilfælde i Virkeligheden vil komme til at bruge Feltartilleri i taktiske Afdelinger i en Styrke af 3 Batterier paa 18 til 24 Kanoner, men man vil ikke kunne undvære Kommandører for slige taktiske Afdelinger. Folkethinget har vedtaget en Organisation i 2 Regimenter, hvert paa 6 Batterier. Saavidt jeg har kunnet skjønne, er det økonomiske Hensyn, som har bragt Folkethinget til at vedtage dette. Seg kan ikke rigtigt forstaa denne Økonomi. Den høitærede Krigsminister forlangte 4 Regimenter, hvert med en Oberstlieutenant. Folkethinget vil have 2 Regimenter med 6 Oberster; hvor Økonomien bliver af, ser jeg ikke aldeles klart. Seg tror, at det vil være nok saa sparingsomt at udruste det i smaa, naturligt afgrænsede Regimenter paa 3 Batterier, hvert med en Oberstlieutenant. Man har maasse tænkt sig, at det vilde være lettere at garnisonere noget Artilleriovre i Nørrejylland. Det er jo et Dnse, som Længe har været næret fra forskjellige Sider, at der skulde garnisonere noget Artilleri derovre, og der er jo endog kommet Antydninger af, at Tanken om at nedlægge nogle af vore gamle, bestaaende Kavalleriregimenter skulde hænges sammen dermed, idet man i saa Tilfælde vilde faae en Garnison fri derovre, hvor man vilde kunne henlægge noget Artilleri. Seg vil blot tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at der er en Vanfærlighed ved at lægge Artilleri i Nørrejylland, som det ikke forekommer mig er bleven fremhævet, og det er den, at en Artilleri-

garnison, hvortil der ikke hører en Skydeplads, er en daarlig Artillerigarnison, eller rettere sagt, det er en umulig Garnison for et Artilleriregiment eller en Artilleriasdeling. Et Artilleri kan ikke undvære en Skydeplads; det er den første Betingelse for, at Artilleriregimentet, om jeg saa maa sige, kan trives; men en Skydeplads er vistnok hertilands et meget vanskeligt Stykke at faae. Seg kan ikke negte, at jeg tror, at det vilde være forbundet med store Vanfærligheder hertilands at skaffe en saadan tilveie. Naar jeg ser hen til Sverrig, som dog er et Land, der i Sammenligning med Danmark er tyndt befolket, ja selv i Sammenligning med Nørrejylland, da har man der i mange Aar haat Trang til en enkelt ny Skydebane for Artilleriet, en Skydebane, der var tilstrækkelig lang, det vil sige omtrent en Mil's Bøi og tilstrækkelig bred, til at man kunde foretage de nødvendige Artilleriforsøg paa. Denne Skydebane har man i en Række af Aar forgjæves søgt; man skulde synes, at Sverrig var et Land, hvor der var god Plads; men man har forgjæves søgt at faae denne Skydebane. Det eneste Sted, man har kunnet henvise Artilleriet til, var Den Øland. Det svenske Artilleri garnisonerer i tre Garnisoner, nemlig Stockholm, Gøteborg og Kristiansstad; det vilde derfor egentlig ikke være nogen bekvem Skydeplads at faae paa Øland; men der kunde man faae en Strækning paalangs af Øen, som er lang nok. Naar det imidlertid gaar det svenske Artilleri saaledes, skjønner jeg ikke ret vel, at man kan tænke sig, at vi skulde kunne tilveiebringe en Skydeplads for et Artilleriregiment, som garnisonerer i Sjælland, uden aldeles overordentlige Omkostninger, som man utvivlsomt og med god Grund vil trykke sig ved. Det er en Betænkelse ved at lægge Artilleri i Nørrejylland, en Tanke, som jeg iøvrigt ellers i enhver Henseende fuldkommen sympatiserer med, da jeg tror, at det vilde være rigtigt og godt, om der var Artilleri i Nørrejylland; men jeg anser det ikke for saa overvættede nødvendigt. Naar jeg gaar fra Feltartilleriet til Fæstningsartilleriet — ja, jeg sagde at Feltartilleriet var ringere organiseret — ved jeg ikke rigtigt, hvilket Udtryk jeg skal bruge om det. Vi have, som bekendt, to Fæstningsartilleribatailloner, den ene paa 4 Kompagnier, den anden paa 2 Kompagnier, og denne Organisation er af Folkethinget ved 3die Behandling af Hærlovsforlaget vedtagen at skulle bibeholdes. Disse Kompagnier ere forsynede med Mandskab saaledes, at de have en Styrke paa deres Ruster af 600 Mand. Hvad man ved Infanteriet vilde kalde en Bataillon, kalder man altsaa ved Artilleriet et Kompagni! Ja, Navnet er nu det Samme. Hvad man kalder Oberst ved Infanteriet er ved Fæstningsartilleriet Kapitain. Det er overordentlig smigrende for Artilleriets Officerer, at man tiltror Kapitainerne Gode til at føre den